

Mēs nepadosimies, mēs nevaram padoties

Elders V. Kreigs Cviks
no Septiņdesmitajiem

Dzīvo saskaņā ar saviem standartiem. Iestājies par to, kam tu tici.

Kopā ar katru no jums es pateicībā atbalstu Dieva gribu Viņa ļaudīm. Paldies tev, prezident Monson, par tavas sirds šķīstību.

Kad jaunais Džozefs Smits pastāstīja patiesību par savu svēto pieredzi birzī, viņš tika vajāts, un pret viņu slikti izturējās. Pretinieks pret viņu kā ieroci lietoja izsmieklus: “Es biju nepazīstams, . . . tomēr augstu stāvoši vīri mani pietiekami ievēroja, lai izsauktu sabiedrības nosodījumu pret mani, un izraisītu vēl rūgtākas vajāšanas . . .”¹

Džozefs pieauga pacietībā, atturībā un ticībā, neskatoties uz ienaidniekiem, kas bija visapkārt. Džozefa vārdiem: “Ļauni un viltīgi cilvēki apvienojās, lai iznīcinātu nevainīgo, . . . taču brīnišķo evaņģēliju, lai tas pilnībā neizplatītos.”² “Neviena nesvēta roka nevar apturēt šī darba attīstību.”³

Pat šodien ir tādi, kas nepareizi izprot mūsu doktrīnu un apšaubā nemainīgās vērtības, saskaņā ar kurām mēs esam aicināti dzīvot.

Etans, kāds mans jauns draugs, tuvojās savai mātei ar nopietnu jautājumu. Etans līdzīgi vairumam pusaudžu vēlas būt neatkarīgs, pašpaļāvīgs un ar labiem draugiem visapkārt. Viņš cenšas pats veikt labas izvēles. Viņš ir ārkārtīgi drosmīgs, daudz mācās un studē Rakstus katru dienu. Tāpat kā visi jaunie cilvēki Etans saskaras ar milzīgiem kārdinājumiem. Tie sastopami skolas gaitēnos, internetā, filmās un mūzikā. Tie var būt sadzirdami sliktā valodā un redzami izaicinošā apģērbā. Tas, kas ir nepareizs, bieži ir parādīts tā, lai izskatītos pareizs. *Raizes un bailes no atraidījuma* ir parasta parādība pusaudžu starpā. Vienaudžu spiediens bieži ir ļoti ietekmīgs. Etans sajuta pretējo vērtību spiedienu.

Šis ir jautājums, ko viņš uzdeva savai mātei: “Mammu, vai man vajag pazemināt savus standartus, lai saglabātu manus draugus?”

Tas ir nozīmīgs jautājums katram no mums, ko apdomāt visos dzīves posmos. Vai mēs pazeminām savus standartus, lai iekļautos savā apkārtējā vidē? Vai mēs mainām savas vērtības, lai piemērotos situācijai darbā vai lai būtu populāri skolā?

Etana mīlošā māte atbildēja viņam pārlicinoši: “Nē.”

Es arī noteikti atbildu: “Nedari to, Etan. Nekad neaizmirsti, ka tu esi Dieva dēls un Viņš tevi mīl. Dzīvo saskaņā ar saviem standartiem. Iestājies par to, kam tu tici. Dažkārt tas nav viegli, un tu, iespējams, stāvēsi viens kādu laiku. Meklē draugus, kuriem piemīt godprātīgums un raksturs, tad dodies pie tiem un izsaki atzinību par viņu piemēru. Tu vari pat atrast kādu, kurš jūtas tik vientuļš kā tu. Lūdz To Kungu pēc vadības un aizsardzības. Viņš tevi atbalstīs. Viņš kļūs tavs uzticams draugs, un tu atklāsi, ka ar savu piemēru piesaistīsi daudzus draugus, kuri smelsies drosmi tava rakstura spēkā.

Nefijs mums mācīja spēcīgu, vienkāršu principu, atstāstot sava tēva sapni par dzīvības koku. Viņš aprakstīja šauro jo šauro taku, kas ved uz koku, un lielo un plašo ēku. Ēka bija piepildīta ar cilvēkiem, kuri bija tērpušies ārkārtīgi smalkās drēbēs. Viņiem visiem bija izsmejoša attieksme, un norādīja ar pirkstiem uz tiem, kuri bija baudījuši augli. Viņi centās novirzīt cilvēkus no ceļa, un lai tie ieietu ēkā. Ārēji izskatījās, ka cilvēki iekšpusē labi pavadīja laiku. Kāda neizdzēšama ilustrācija kārdinājumam! Eldera Nīla A. Maksvela vārdiem: “Pasaules smieklis ir tikai vientulība, kas cenšas sevi iedrošināt.”⁴

“Un liels bija to skaits, kuri iegāja tajā dīvainajā ēkā. . . . Viņi rādīja nicinājumā ar pirkstu uz mani un uz tiem, kuri arī bija nobaudījuši augli, *bet mēs viņiem nepievērsām uzmanību.*”⁵

Šeit panta beigās ir Nefija spēcīgais princips, atbilde uz nevēlamu vienaudžu spiedienu: “Bet mēs viņiem nepievērsām uzmanību.”

Prezidents Boids K. Pekers nesen uzsvēra šo principu. „Lai cik atšķirīgi mēs liktos, lai cik ļoti standarti tiktu noniecināti, lai cik daudz citi padotos, mēs nepadosimies, mēs nevaram padoties.”⁶

Vai mēs atpazīstam kārdinājumu, kad tas ir tik labi nomaskēts?

Vai mēs vēlamies cīnīties nepopulārā cīņā?

Pāvils skaidri brīdināja, ka mēs nedrīkstam izpatīkt cilvēkiem, bet mums jābūt Kristus kalpiem, kas pilda Dieva gribu no sirds.⁷

Pienācis laiks, kad mums jāieņem stingra nostāja. Mums jānostiprina savi garīgie pamati. Klausieties Dieva praviešus un pildiet viņu padomus.

Pāvils teica Timotejam: “Jo Dievs nav mums devis bailības garu, bet spēka, mīlestības un savaldības garu. Tad nu nekaunies liecināt par mūsu Kungu.”⁸

Vajadzīga drosmē, lai veiktu labas izvēles pat tad, kad citi mums apkārt izvēlas ko citu. Ja mēs dienu pēc dienas veicam taisnīgas izvēles mazās lietās, Tas Kungs stiprinās mūs un palīdzēs mums izvēlēties pareizo daudz grūtākos laikos.

Mācības un vērtības, ko mēs lolojam, laicīgā pasaule lielākoties nepieņem. Lai saglabātu stingru stāju sev un mūsu bērniem, atjaunotā evaņģēlija vēstījumam jābūt dziļi iedēstītam mūsu sirdīs un mācītam mūsu mājās.

Abinadijs, nefījiešu pravietis, kā tas pierakstīts tikai nedaudzās, spēcīgās lapaspusēs Mosijas grāmatā, māca nemainīgas mācības, kas perfekti atbilst 21. gadsimta izaicinājumiem.

Abinadijs bija cilvēks ar nelokāmu drosmi, kurš iestājās par patiesību, kad tas bija nepopulāri tā darīt. Kad viņš drosmīgi piesauca ļaudis nožēlot grēkus, viņš zināja, ka viņa paša dzīvība bija apdraudēta. Savā iztēlē jūs varat redzēt Abinadiju, kuram tika izteikts nāves spriedums. Viņam bija iespēja sevi glābt, noliedzot savu ticību un liecību, taču tā vietā viņš bezbailīgi paziņoja: “Es saku tev, es neņemšu atpakaļ visus vārdus, ko es esmu runājis tev par šo tautu, jo tie ir patiesi.”⁹

Mums, iespējams, ka nevajadzēs zaudēt savu dzīvību, aizstāvēt patiesību, taču mēs varam tāpat kā Abinadijs būt ar stāju un no visas sirds, un ar visu enerģiju drosmīgi sludināt, ka Jēzus Kristus ir mūsu Glābējs. Viņš bija un ir Visuvarenā Dēls. Viņš dzīvo un mīl mūs.

Sekojojot Viņam, mēs spēsim upurēt un turēt savas svētās derības. Tas Kungs ir teicis mums: “Tādēļ, nebīsties, mazais ganāmpulciņ, dari labu; lai zeme un elle apvienojas pret jums, jo, ja jūs esat celti uz Manas klints, tie nevar uzvarēt. . . . Griezieties pie Manis katrā domā, nešaubieties, nebaidieties.”¹⁰

Mums jānostiprina sevi. Šī drošā, garīgā stiprināšana ir atrodama divos --- Jēzus Kristus. Par Viņu es pazemīgi liecinu. Svētajā Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Džozefs Smits --- Vēsture 1:22.

2. *History of the Church*, 2:22.

3. *History of the Church*, 4:540.
4. “Cleanse Us from All Unrighteousness,” *Ensign*, 1986. g. feb., 19.
5. 1. Nefija 8:33.
6. “The Standard of Truth Has Been Erected,” *Liahona*, 2003. g. nov., 26.
7. Skat. Efez. 6:6.
8. 2. Timotejam 1:7--8.
9. Mosijas 17:9.
10. M&D 6:34, 36.